

Univerzita Karlova v Praze

Evangelická teologická fakulta

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: **Individuální plánování se seniory**

Jméno studenta: **Kristina Jindrová, DiS.**

Jméno vedoucího: Ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.

Jméno oponenta: Mgr. Hana Čížková

Kristina Jindrová se ve své práci zabývá problematikou individuálního plánování se seniory, cíl práce v úvodu formuluje jako: „*popsat, představit a ilustrovat individuální plánování na reálné praxi konkrétních zařízení pro seniory*“, v úvodu praktické části pak cíl znovu formuluje jako: „*zjistit, jak probíhá individuální plánování v zařízeních poskytujících sociální služby seniorům, jak klíčoví pracovníci individuálně plánují*“. Téma považuji za dobře zvolené, aktuální a velmi zajímavé (zvláště u této cílové skupiny). Formulaci dvou cílů považuji za zbytečnou, i když se obě formulace obsahově překrývají. Ke splnění cílů použila autorka metodu polostrukturovaných rozhovorů, které zrealizovala ve dvou pobytových sociálních službách pro seniory. Cíle praktické části chce kromě rozhovorů dosáhnout i pomocí studia metodiky individuálního plánování. Co se týká metody, rozhovory považuji pro dokreslení a představení tématu za vhodné, jen prosím o vysvětlení, co autorka myslela kvantitativním přístupem (str. 4).

Silnou stránkou práce jsou pečlivě provedené rozhovory s klíčovými pracovníky, které ukazují na autorčinu svědomitost při práci na zvoleném tématu a přinášejí zajímavý pohled na to, jak v praxi individuální plánování probíhá (alespoň tam, kde autorka rozhovory realizovala). Autorka pro své rozhovory zvolila tři okruhy zájmů, ke kterým předkládá své hypotézy. Možná by bylo dobré zdůvodnit, proč z celé problematiky individuálního plánování se seniory autorka vybrala zrovna tato témata. Ze samotných rozhovorů naopak vyplývají některá témata, která by bylo zajímavé rozpracovat i v teoretické části práce nebo je v ní alespoň zmínit a je škoda, že se jim autorka nevěnovala více. Např. tomu, jaká jsou specifika individuálního plánování u této cílové skupiny, jak jsou pracovníci připraveni nebo nepřipraveni na praxi individuálního plánování a jak dobře znají jeho smysl, jakou roli hraje u klíčových pracovníků zpracovaná metodika atd. Kapitoly z teoretické části práce, kde se autorka věnuje individuálnímu plánování, zase přinášejí témata, která ovšem v praktické části nebo jejím shrnutí nenajdeme (modely individuálního plánování, nepřehledná legislativa). Doporučila bych tedy jednotlivé části práce více propojit.

V úvodní kapitole o stáří bych doporučila menší míru paušalizace a jednostrannosti při vyjadřování (např. na str. 17 se píše převážně o tom, že senioři již touží zemřít ať již z důvodu, že naplnili smysl života nebo ho naopak ztratili. Opravdu již nikdo ze seniorů smysl života nenachází?

Po formální stránce je práce na velmi dobré úrovni. Autorka použila dostatečné množství relevantních zdrojů, které cituje správně podle normy.

Přes všechny připomínky považuji cíl práce za splněný a práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení uspokojivě (D).

Při obhajobě prosím o zodpovězení některé z těchto otázek:

1. Do jakého ze zmiňovaných modelů individuálního plánování uvedených v teoretické části byste nejspíše zařadila individuální plánování se seniory, která byla představena v praktické části práce?
2. Jaká jsou specifika individuálního plánování u seniorů? Proč (a zda vůbec) má individuální plánování se seniory smysl? V čem může být obtížné?

V Praze 15. 8. 2016

Oponent práce: Hana Čížková